

Rozpoczęcie adoracji Najświętszego Sakramentu w pierwszą sobotę lutego 2015 r.

dr Wojciech Kosek

(czas rozważań z pieśniami: około 62 min)

P Bądź uwielbiony, Jezu Chryste, Najświętszy Boże, ukryty w tajemnicy Najświętszego Sakramentu, przybyły do każdej i każdego z nas pod postaciami Najświętszej Hostii! Bądź wywyższony, ukochany nasz Zbawicielu, dokonujący cudownej przemiany każdej i każdego z nas w czasie całego naszego życia, a ze szczególną intensywnością w czasie Eucharystii i modlitwy następującej bezpośrednio po jej zakończeniu! (0:44)

P **Pieśń: *Bądźże pozdrowiona* – 1. zwrotka (0:43)**

D Bądź uwielbiony, o Chryste, w pierwszą sobotę kolejnego miesiąca naszego życia. Przyszliśmy do naszego kościoła parafialnego Bożej Opatrzności, aby wraz z Maryją uczestniczyć we Mszy Świętej i po jej zakończeniu trwać na modlitwie sakramentalnego zjednoczenia z Tobą. Jesteśmy tu z Tobą i dla Ciebie, o Jezu, aby kochać Ciebie tak, jak Ciebie kocha Niepokalana, całkowicie oddana Twojemu dziełu zbawienia. (0:45)

L Najdroższy Zbawicielu! Biskup diecezji Leiria, do której należy Fatima, upubliczniając we wrześniu 1939 roku nabożeństwo pierwszych sobót miesiąca wskazał, że ma ono polegać na zadośćczynieniu Tobie za wszelkie grzechy, którymi wciąż i wciąż jesteś bardzo znieważany, a co jest przyczyną bólu Twojego Serca i Niepokalanego Serca Maryi. (0:37)

A Biskup wskazał, aby w pierwsze soboty lub nieco wcześniej przystąpić do spowiedzi świętej, a w sobotę w stanie łaski przyjmować Ciebie w Komunii Świętej, odmawiać Różaniec święty i przez piętnaście minut rozważać jedną lub wiele tajemnic różańcowych. Tajemnice można rozważać osobno lub połączyć z odmawianiem poszczególnych dziesiątek. (0:37)

Z Panie Jezu! Posłuszni poleceniu Maryi i objaśnieniu biskupa Leirii postanowiliśmy, aby dzisiaj w pierwszej części adoracji otworzyć nasze serca na tajemnice Twojego życia i życia Maryi, które rozważane są w Różańcu, a w szczególności na tajemnicę Twojej niezwykłej obecności w Eucharystii, tajemnicę Twojego zbawczego posłuszeństwa i posłuszeństwa Twojej Matki Maryi, tajemnicę

Twojego zwyciężania w nas grzechu mocą naszego uczestnictwa w Twojej Ofierze paschalnej, mocą uczestnictwa z pomocą Maryi i na Jej wzór. (0:57)

J W drugiej części naszej adoracji będziemy odmawiać Różaniec w intencji wynagrodzenia za wszelkie grzechy, a w szczególności za grzechy cielesne oraz za grzech nieposłuszeństwa wiernych wobec Ciebie, dającego wskazania za pośrednictwem Pasterzy Kościoła. (0:28)

W Ukochany Jezu! Przez Niepokalaną Twoją i naszą Matkę wezwani w lipcu 1917 roku w Fatimie do przyjmowania Komunii Świętej w pierwsze soboty na wynagrodzenie, pouczeni w 2001 r. przez Matkę-Kościół o istocie tego nabożeństwa, z całego serca pragniemy dziś z miłością być z Tobą, przybyłym do nas w cudzie Komunii Świętej. Pragniemy obdarzać Ciebie naszą bliską obecnością, skupieniem serc naszych na Tobie, na Twojej w pełni ludzkiej, choć niedostrzegalnej dla nas obecności. (0:52)

W **Pieśń: *Serce Twe Jezu miłością goreje – 1. zwrotka*** (0:50)

A Wdzięczna za możliwość jakże bliskiego przebywania z Tobą, Najdroższy Jezu, miłością serca mego gorąco pragnę zadośćuczynić za wszelką oziębłość serc naszych i serc wszystkich wierzących, przyjmujących Ciebie w Komunii Świętej nie tak, jak Ty sam tego pragniesz, jak Ty sam tego się od nas spodziewasz. Ukochany! Usilnie pragnę mocą Twojej łaski podbić serce moje dla Ciebie, dla miłowania Ciebie ponad wszystkich i wszystko... Swoją obecnością przy Tobie i dla Ciebie pragnę wraz z Maryją wyśpiewać pieśń zachwytu miłości serca mego w odpowiedzi na niezrównaną miłość Twojego Serca ... (1:04)

A **Pieśń: *Bądźże pozdrowiona – 2. zwrotka*** (0:43)

P Niech moje serce śpiewa Tobie, o Najdroższy, pieśń miłości! Przyszedłeś do mnie i jesteś ze mną, o Ukochany! Nie spieszysz się do jakichś ważnych spraw, nie, nie... Przyszedłeś i jesteś, jesteś ze mną i dla mnie, jesteś, aby swoją bliskością wypowiadać całą głębię tej miłości, jaką mnie miłujesz... Przyszedłeś, bo miłość Serca Twego nie pozwoliła Ci trwać w tęsknocie oczekiwania na spotkanie ze mną. Jesteś i kochasz mnie. Jesteś, bo kochasz mnie... Jesteś, jesteś, jesteś... Tak blisko jesteś... Jesteśmy znów razem, razem, razem, razem, razem... (0:59)

P **Pieśń: *Jezusa ukrytego – 1. zwrotka*** (0:52)

J Przybyłeś do nas wszystkich, aby być z nami i nas uszczęśliwić swoją obecnością – obecnością według natury Boskiej i ludzkiej. Przybyłeś z daleka, z Jerozolimy, z czasu odległego o dwa tysiące lat... Przybyłeś z czasu dopiero co zakończonej Ostatniej Wieczerzy, tajemniczo równoczesnej z czasem dopiero co zakończonej Mszy Świętej, sprawowanej tu, w naszym kościele parafialnym pod wezwaniem Bożej Opatrzności... Przybyłeś, aby zjednoczyć się ze mną i z nami, aby miłować mnie i nas w tajemnicy Najświętszej Komunii, najświętszego sakramentalnego zjednoczenia osobowego. O, jak dobrze, że jesteś, o Jezu! (1:06)

J *Pieśń: Bądźże pozdrowiona – 3. zwrotka (0:43)*

L Jesteś, o Umiłowany Jezu! Jesteś i kochasz mnie... Jakże ogromnie tęskniłeś za zjednoczeniem ze mną... Jak bardzo i moje serce tęskniło za zjednoczeniem z Tobą... O, jakże warto było czekać, skoro tęsknota nasza przemienia się teraz w miłowanie... Jesteśmy ze sobą, jesteśmy ze sobą, jesteśmy ze sobą... Mamy czas, aby trwać w zachwycie miłości... Mamy czas dla siebie... Mamy czas, bo miłość jest imieniem naszej osobowej relacji. Obdarzamy się wzajemnie czasem bliskiej obecności... Zachwyca nas tajemnica miłości, urzeka nas czas zjednoczenia... Oto jesteśmy, jesteśmy ze sobą, tak blisko, tak blisko... Oto jestem z Tobą, o Jezu... Oto jesteś ze mną... Oto jest ze mną Ten, którego miłuje serce moje... (1:14)

L *Pieśń: Jezusa ukrytego – 2. zwrotka (0:46)*

A Ukochany Zbawicielu! Dziś jest pierwsza sobota miesiąca, dziś zatem nasze eucharystyczne zjednoczenie pragniemy szczególnie intensywnie przeżywać wzorem Twojej i naszej Niepokalanej Matki Maryi, wzorem Jej Niepokalanego Serca. Jako wierne dzieci Niepokalanej Dziewicy, która zwycięstwo nad szatanem odnosi mocą swojego absolutnego przyłgnięcia do Woli Boga, mocą wzorczego dla nas posłuszeństwa wobec Boga, my także pragniemy być posłuszni Bogu. Ponieważ Bóg mówi do nas przez Pasterzy Kościoła, dlatego pragniemy wszystko zawsze czynić w duchu posłuszeństwa wobec Stolicy Świętej. (1:04)

A *Pieśń: Bądźże pozdrowiona – 4. zwrotka (0:43)*

Z Pamiętamy, o Ukochany Jezu, że watykańska Kongregacja Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów w 2001 roku oficjalnie określiła, iż celem przyjmowania Ciebie w Komunii Świętej w pierwsze soboty miesiąca jest naśladowanie Maryi w jednoczeniu się z Tobą w Twojej

ofierze paschalnej, która celebrowana jest w Eucharystii. Kongregacja napisała tak: „**tę pobożną praktykę należy spełniać jako właściwą okazję do tego, aby przeżywać intensywnie, z nastawieniem czerpiącym natchnienie u Niepokalanej, tajemnicę paschalną Chrystusa, która celebrowana jest w Eucharystii**”¹. (1:02)

Z Pieśń: Serce Twe Jezu miłością goreje – 2. zwrotka (0:50)

D Posłuszni wezwaniu Maryi, jakie 13. lipca 1917 roku skierowała do nas za pośrednictwem Łucji, Franciszka i Hiacynty, przyjęliśmy Ciebie, o Chryste, w Komunii Świętej w intencji wynagrodzenia za wszelkie grzechy. Jednoczymy się w Sakramencie Miłości z Tobą, o Ukochany, aby mocą Twoją przebłagać Przenajświętszą Trójcę za wszelki grzech, popełniony i przez nas, i przez każdego z naszych braci i sióstr. Mamy świadomość, że każdy grzech jest nieposłuszeństwem wobec Najświętszego Boga, naszego wspaniałego Ojca. Każdy grzech bardzo obraża Boga i jednocześnie boleśnie rani Twoje Boskie Serce i Niepokalane Serce Maryi, całkowicie oddane Bogu w pokornym posłuszeństwie wobec Niego. (1:14)

D Pieśń: Ja wiem, w Kogo ja wierzę z refrenem – 1 zwrotka (0:48)

W Najświętszy Boże, ukryty pod postaciami Przenajświętszej Hostii. Pamiętamy, że Niepokalana Maryja ani w lipcu 1917 roku, ani nigdy wcześniej czy później nie powiedziała fatimskim pastuszkom, iż to pierwszosobotnie wynagrodzenie ma dotyczyć wyłącznie czy też szczególnie grzechów wymierzonych w Nią samą. Choć w wyniku błędnych interpretacji orędzia fatimskiego, interpretacji nie uznanych przez Stolicę Apostolską, taka praktyka rozpowszechniła się w Kościele, my usilnie pragniemy w posłuszeństwie wobec Maryi i Stolicy Świętej powrócić do prawdziwego kultu pierwszosobotniego. (1:03)

W Pieśń: Jezu, miłości Twej – 1 zwrotka (0:35)

J Ukochany Panie Jezu! Wiemy, że Maryja zawsze pamięta przede wszystkim o Tobie, o Przedwieczny Boże, dlatego i w tym samym duchu pokory, jako Służebnica Pańska, prosiła w Fatimie o zadośćczynienie Bogu za wszelkie grzechy – prosiła o zadośćczynienie Bogu, gdyż to On nade wszystko jest obrażany.

¹ Por. Kongregacja Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów, *Dyrektorium o pobożności ludowej i liturgii. Zasady i wskazania*, tłumaczył z włoskiego ks. Józef Sroka, Pallottinum, Poznań 2003, s. 124-125 (nr 174).

Pamiętamy, że Siostra Łucja zapisała następujące słowa Maryi z lipcowego objawienia w 1917 roku: (0:43)

P „Widzieliście piekło, do którego idą dusze biednych grzeszników. Aby je ratować, Bóg chce rozpowszechnić na świecie **nabożeństwo do mego Niepokalanego Serca**. ... Będzie wojna, głód, prześladowanie Kościoła i Ojca Świętego. Aby temu zapobiec, przybędę, aby **prosić o poświęcenie Rosji memu Niepokalanemu Sercu i o Komunię św. wynagradzającą w pierwsze soboty**. ... **Na koniec Moje Niepokalane Serce zatryumfuje** i przez pewien czas zapanuje pokój na świecie...”². (0:50)

D Jak rozumieć te słowa Maryi, o Panie? **Co oznacza nabożeństwo do Jej Niepokalanego Serca?** Czym ma być zwycięstwo Jej Serca? Na te pytania znajdujemy autorytatywną odpowiedź w papieskim nauczaniu. Nabożeństwo do Niepokalanego Serca Maryi ma przede wszystkim polegać na **naśladowaniu Maryi w miłości wobec Ciebie, o Jezusie, i wobec całej Trójcy Świętej** – mamy podejmować wysiłek, aby kochać Boga tak, jak kocha Go Niepokalana Maryja. Nasze serca w relacji do Boga mają upodobnić się do Serca naszej Niepokalanej Matki. (0:56)

Ł Oto Święty Jan Paweł II powiedział do mariologów całego świata, zgromadzonych na kongresie w Rzymie w 2000 r.: „Tak, Maryję należy bardzo kochać i czcić, jednakże **Jej kult**, aby był autentyczny, musi mieć mocne oparcie w Piśmie świętym i w Tradycji, podkreślać **wartość liturgii** i z niej czerpać niezawodne wskazania dla bardziej spontanicznych form przejawów pobożności ludowej; **winien się wyrażać przez wysiłek naśladowania Tej, która cała jest święta**, na drodze osobistej doskonałości; winien wystrzegać się wszelkich przesądów i wszelkiej łatwowierności; **musi prowadzić zawsze do źródła wielkości Maryi, stając się nieustannym Magnificat, hymnem uwielbienia Ojca, Syna i Ducha Świętego**”³. (1:16)

² Tekst według „Trzeciego wspomnienia” – zamieszczony w oficjalnym dokumencie watykańskim z 2000 r.: Kongregacja Nauki Wiary, *Orędzie fatimskie* (26 czerwca 2000), w: *Ench. Vat.*, 19, nn. 974-1021 – w Internecie na stronie Stolicy Apostolskiej:

http://www.vatican.va/roman_curia/congregations/cfaith/documents/rc_con_cfaith_doc_20000626_message-fatima_pl.html.

Ten tekst zawarty jest też w książce: L. Kondor (red.), *Siostra Łucja mówi o Fatimie, Wspomnienia Siostry Łucji*, Fatima 1989, s. 97.

³ Por. „L'Osservatore Romano. Wydanie polskie” 20 (2000), s. 16. Podaję za: L. Balter, P. M. Lenart (redaktorzy), *Mariologia na przełomie wieków. Materiały z sympozjum zorganizowanego przez*

A Rozumiemy za Janem Pawłem II, o Ukochany Zbawicielu, że źródłem wielkości Maryi jest Ojciec, Syn i Duch Święty. Rozumiemy zatem, że nabożeństwo do Maryi ma na tym polegać, iż niezawodnie doprowadza nas nie tylko do Niej samej, ale dalej, głębiej: do Boskiego źródła Jej wielkości, do pełnego ukochania Ojca, Syna i Ducha Świętego przez nasze serca. Tak, **nabożeństwo do Niepokalanego Serca Maryi ma przede wszystkim polegać na naśladowaniu Maryi w miłości wobec Ciebie i wobec całej Trójcy Świętej.** Ponieważ zaś jesteśmy wciąż dalecy od tego ideału, ponieważ wciąż jesteśmy skłonni do nieposłuszeństwa wobec Ciebie i ustanowionych przez Ciebie Pasterzy, dlatego nabożeństwo to równocześnie polega na odwoływaniu się do Maryi, do Jej Macierzyńskiej miłości wobec nas, aby wstawiała się za nami u Ciebie z prośbą o to, abyś Ty nas swoją Boską mocą uzdolnił do osiągnięcia upragnionego podobieństwa do Twojej i naszej Matki. (1:40)

A Pieśń: Bądźże pozdrowiona – 5. zwrotka (0:43)

Z Prosimy Ciebie, o Zbawicielu ukryty pod postaciami Najświętszej Hostii, o Boże Wszechpotężny, zdolny stworzyć nasze serca na nowo i ukierunkować je ku pełni życia w miłości: prosimy Ciebie, abyś teraz, w tej godzinie łaski, przez wstawiennictwo Twojej i naszej Matki, Maryi, zechciał łaskawie wejrzeć na nędzę naszą i świata całego, abyś zechciał teraz przemieniać serca nasze i serca wszystkich ludzi w podobne do Niepokalanego Serca Maryi. Spraw, pokornie prosimy, aby wszyscy ludzie zaczęli żyć miłością do Ciebie i całej Trójcy Świętej tak, jak żyje Niepokalana Maryja! Amen. (1:04)

Z Pieśń: Bądźże pozdrowiona – 6. zwrotka (0:43)

J Ukochany Jezu! Posłuszni nauczaniu Kościoła wiemy, że zwycięstwo Niepokalanego Serca Maryi, zapowiedziane w Fatimie, polegać ma na tym właśnie upodobnieniu się serc naszych do Jej Serca. Papież Benedykt XVI, jeszcze jako prefekt Kongregacji Nauki Wiary, a potem jako Namiestnik Chrystusowy, nauczał, że tego zwycięstwa nie należy rozumieć inaczej, jak tylko jako zwycięstwo Twojej łaski w sercach naszych i w sercach tych ludzi, którzy teraz jeszcze dalecy są od Boga. Napisał on w oficjalnym komentarzu do trzeciej części tajemnicy fatimskiej w 2000 roku tak: „**Moje**

Polskie Towarzystwo Mariologiczne, Niepokalanów, 27-28 października 2000 r., Częstochowa-Niepokalanów 2001, s. 22.

Niepokalane Serce zwycięży. Co to oznacza? Serce otwarte na Boga i oczyszczone przez kontemplację Boga jest silniejsze niż karabiny i oręż wszelkiego rodzaju” (1:19)

J Pieśń: *Bądźże pozdrowiona* – 7. zwrotka (0:43)

W Najdroższy Jezu! Rozumiemy, że w zdaniu „**Serce otwarte na Boga i oczyszczone przez kontemplację Boga jest silniejsze niż karabiny i oręż wszelkiego rodzaju**” Benedykt XVI nie wskazuje na Niepokalane Serce, bo Ono jako Niepokalane nie wymaga oczyszczenia. Benedykt XVI mówi tu o sercu każdego człowieka, który **naśladuje Maryję w zbliżaniu się do Boga, do Ciebie**. Serce każdego z nas ma być silniejsze niż wszelki oręż... Tak! Dzięki naśladowaniu Maryi serce każdego z nas będzie silniejsze niż wszelka szatańska moc kuszenia do grzechu, będzie silniejsze niż wszelki oręż piekiel!!! – Będzie silniejsze, jeśli tylko wzorem Maryi otworzy się na Boga poprzez codzienną modlitwę, Eucharystię, trwanie w sakramentalnym zjednoczeniu z Tobą, o Jezu, po zakończeniu Mszy Świętej tak, jak to czyniła Maryja... (1:27)

W Pieśń: *Bądźże pozdrowiona* – 8. zwrotka (0:43)

A Wierzmy, o Jezu, że nad wszelki oręż silniejsze jest serce trwające w zachwycie nad cudem Twojego przychodzenia jako Wcielonego Boga w tajemnicy Eucharystii. Wierzmy, że nad wszelki oręż silniejsze jest serce, które potrafi trwać w eucharystycznym zachwycie nad Tobą, serce upodobnione do Maryi, która z czułością wpatrywała się w Ciebie, gdy jako dziecko leżałeś w żłóbku betlejemskiej groty. Wierzmy, że nad wszelki oręż silniejsze jest serce, które podczas Przeistoczenia i Komunii Świętej prawdziwie współuczestniczy w Twoim bólu wraz z Maryją, stojącą u Twoich stóp, przybitych do drzewa krzyża ... (1:06)

P Wierzmy, że nad wszelki oręż silniejsze jest serce bijące rytmem Bożego Serca, Bożego życia, Bożej miłości, serce upodobnione do Niepokalanego Serca Maryi dzięki codziennemu skupieniu eucharystycznemu na Bogu, dzięki eucharystycznej kontemplacji Boga. Wierzmy, o Ukochany, że ludzie o sercach tak upodobnionych do Niepokalanego Serca Maryi stanowić będą Jej dar dla Boga – potężną armię świętych Boga, którzy pod wodzą Twoją, o Chryste, stoczą zwycięski bój z diabłem i armią jego ludzi, zaprzędanych złu (por. Ap 19,11-20,10). (0:58)

P Pieśń: *Jezu w Hostii utajony* – 1. zwrotka (0:30)

D Ukochany Jezu, ukryty w tajemnicy Najświętszego Sakramentu! Gdy z uwagą odczytujemy te teksty Łucji, które odnoszą się wyłącznie do zatwierdzonych przez Stolicę Apostolską objawień fatimskich z 1916 i 1917 roku, to dostrzegamy następującą prawidłowość: pastuszkowie zostali pouczeni, że za grzechy popełnione wobec Niepokalanego Serca Maryi mają składać Bogu swoje cierpienia, natomiast za grzechy popełnione wobec Boga – i cierpienia, i modlitwę, i przyjęcie Komunii Świętej. O konieczności przyjmowania Komunii Świętej wynagradzającej dzieci dowiedziały się z dwóch objawień: trzeciego objawienia Anioła Pokoju w 1916 roku i trzeciego objawienia Maryi w 1917 roku. Zbieżność tych obu trzech objawień wskazuje na konieczność ich rozumienia jako pewnej całości, zamierzonej przez Boga. (1:26)

D *Pieśń: Jezu w Hostii utajony – 2. zwrotka (0:30)*

Ł O wynagradzaniu w związku z przyjęciem Komunii Świętej najpierw powiedział dzieciom Anioł Pokoju w swoim trzecim objawieniu w 1916 roku, kiedy to udzielił im Komunii Świętej i nauczył modlitwy wynagradzającej. Rok później o to samo prosiła dzieci Maryja, która również, tak jak Anioł, w trzecim swoim objawieniu w 1917 roku wskazała na konieczność przyjmowania Komunii Świętej wynagradzającej. Maryja uczyniła to po ukazaniu dzieciom wizji piekła, do którego idzie wielu grzeszników. (0:53)

J Jak relacjonuje Łucja, Maryja w lipcu 1917 roku powiedziała tak: „...przybędę, aby **prosić o poświęcenie Rosji memu Niepokalanemu Sercu i o Komunię św. wynagradzającą w pierwsze soboty**”. Maryja zatem celowo nie powiedziała, komu i za co ma być składane wynagrodzenie przy przyjęciu Komunii Świętej, gdyż z Woli Bożej rok wcześniej wyjaśnił to Anioł Pokoju, który aż trzykrotnie powiedział, że **przyjęcie Komunii Świętej ma być w intencji wynagrodzenia Trójcy Przenajświętszej za grzechy – zniewagi, świętokradztwa, obojętność niewdzięcznych ludzi – popełnione wobec Ciebie, o Jezu, obecny w Najświętszym Sakramencie.** (1:07)

Z Najdroższy Jezu, ukryty pod białą tej Przenajświętszej Hostii, którą widzimy w złotej monstrancji, jak i tej ukrytej pod sercem każdej i każdego z nas. Pragniemy teraz wraz z fatimskimi dziećmi odmówić tę przejmującą modlitwę, jakiej nauczył je Anioł w 1916 r. Zanim to uczynimy, wsłuchamy się w opis, przekazany nam przez Łucję. Napisała ona tak: (0:38)

D „Zobaczyliśmy Anioła, trzymającego w lewej ręce kielich, nad którym unosiła się święta Hostia, z której spływały krople krwi do kielicha. Nagle kielich z Hostią zawisł w powietrzu, Anioł klęknął przy nas i kazał nam powtórzyć trzy razy: «O Trójco Przenajświętsza, Ojcze, Synu i Duchu Święty, **ofiaruję Wam Najdroższe Ciało i Krew, Duszę i Bóstwo Pana naszego Jezusa Chrystusa, obecnego na wszystkich ołtarzach świata, jako zadośćuczynienie za te zniewagi, świętokradztwa i obojętności, którymi On sam jest obrażany**»... Następnie anioł podniósł się z klęczek ... [i powiedział]: «**Przyjmijcie Ciało i pijcie Krew Jezusa Chrystusa, tak strasznie znieważanego przez niewdzięcznych ludzi, pokutujcie za ich grzechy i pocieszajcie waszego Boga**». I ponownie uklęknawszy powtórzył z nami tę samą modlitwę: «O Trójco Przenajświętsza» i znikł”⁴. (1:31)

W Odmawiamy wspólnie: „Trójco Przenajświętsza, Ojcze, Synu i Duchu Święty, ofiaruję Wam Najdroższe Ciało i Krew, Duszę i Bóstwo Pana naszego Jezusa Chrystusa, obecnego na wszystkich ołtarzach świata, jako zadośćuczynienie za te zniewagi, świętokradztwa i obojętności, którymi **On sam** jest obrażany”. (0:33)

A Ukochany Jezu! Wierzymy, pouczeni przez Pasterzy Kościoła, że Maryja, pokorna Służebnica Pańska, jak to sama określiła siebie w chwili Zwiastowania (por. Łk 1,38), nie zechciała w jakichś późniejszych objawieniach skierować tego zadośćuczynienia ku swojej osobie, skoro Bóg za pośrednictwem Anioła w 1916 roku ukierunkował to zadośćuczynienie na Ciebie, o Jezu, znieważany w tajemnicy Najświętszego Sakramentu. Wierzymy, że Maryja nie zapragnęła zadośćuczynień za grzechy wymierzone w tajemnicę Jej Niepokalanego Serca w sytuacji, gdy Trójca Przenajświętsza oczekuje od nas zadośćuczynienia za znieważanie Ciebie, za oziębłość wobec Ciebie, o Jezu, Boże Wcielony, obecny w Tajemnicy tajemnic, w Największej Tajemnicy Miłości – w Eucharystii, jedynym objawionym Boskim źródle zbawienia!!! (1:26)

A Pieśń: Jezusa ukrytego – 3. zwrotka (0:46)

P Ukochany Jezu! Zdajemy sobie sprawę, że Łucja – zapewne na skutek Bożego dopuszczenia – do końca życia uparcie trwała przy swojej prywatnej wizji z czerwca 1930 roku, wizji nigdy nie uznanej

⁴ L. Kondor (red.), *Siostra Lucja mówi o Fatimie*, dz. cyt., s. 57-58.

przez Kościół za prawdziwie pochodzącą od Ciebie. W świetle tej właśnie wizji propagowała ona pośród nas konieczność rozumienia intencji pierwszosobotniej wyłącznie jako wynagrodzenie za pięć rodzajów grzechów, wymierzonych w tajemnice Niepokalanego Serca Maryi. (0:50)

J Pozostanie tajemnicą jej serca, dlaczego do końca życia tak błędnie – to znaczy niezgodnie z rozeznaniem danym przez Urząd Nauczycielski Kościoła – rozumiała ona istotę kultu, jakiego Maryja oczekuje od nas dla ratowania ludzi od zatracenia w piekle. Pozostanie tajemnicą serca Łucji, dlaczego nie potrafiła wewnętrznie zaakceptować i w pełni przyjąć jako prawdę to, co Ty sam, o Jezusie, objaśniałeś o istocie kultu Niepokalanego Serca Maryi za pośrednictwem Stolicy Apostolskiej. (0:53)

Ł Pozostanie tajemnicą serca Łucji, dlaczego nie potrafiła w pełni zaakceptować nauczania Papieża Pawła VI, Jana Pawła II, a potem i Benedykta XVI, który już wcześniej, jako prefekt Kongregacji Nauki Wiary, w 2000 roku wskazywał, że **ten prawdziwie czci Maryję, kto Ją usilnie naśladuje w miłości do Ciebie. Istotą kultu Niepokalanego Serca Maryi, istotą składania ofiar miłości dla Maryi, jest wielkoduszne podejmowanie wszelkich ofiar, aby upodobnić się do Maryi tak, by na Jej wzór kochać Boga, wyrzec się uleganie pokusie do jakiegokolwiek grzechu**, zadośćczynić Bogu za grzechy, posłuszenie współdziałać z Bogiem w Jego planie zbawienia rodzaju ludzkiego. (1:12)

A Ukochany Zbawicielu! Pragniemy dziś w pełni przejąć się tym autorytatywnym objaśnieniem, jakie dajesz nam za pośrednictwem Urzędu Nauczycielskiego Kościoła. Wierzymy mocą serc naszych, że ten oddaje cześć Maryi, kto tak jak Ona wierzy w Ciebie jako Zbawiciela, który dokonujesz wyzwolenia nas z diabelskiej niewoli mocą paschalnej Twojej Ofiary. Ten oddaje cześć Maryi, kto tak jak Ona wierzy w zbawczą moc Twojej ofiary i tak jak Ona z największą miłością każdego dnia towarzyszy Tobie w sprawowaniu tej Ofiary podczas każdej Eucharystii i modlitwy następującej po jej zakończeniu, uczestniczy z takim zaangażowaniem serca, jakie charakteryzuje Niepokalane Serce Maryi. (1:13)

A Pieśń: Jezus w Hostii utajony – 3. zwrotka (0:30)

Z Kochany Panie Jezus! Pamiętamy, że służebną wobec Boga i wzorcą dla nas postawę Maryi Papież Benedykt XVI ukazał w

przemówieniu w Kaplicy Objawień w Fatimie dnia 12. maja 2010 r. Mówił on do pielgrzymów tak: „**Wszyscy razem, z zapalonymi świecami w rękach, jesteście niczym morze światła otaczające tę prostą kaplicę, wzniesioną z miłością ku czci Matki Boga i naszej Matki, której drogę z ziemi do nieba pastuszkowie widzieli jako smugę światła. Jednakże ani Ona, ani my nie posiadamy własnego światła – otrzymujemy je od Jezusa**” (0:58)

D I dalej Papież tak mówił w Fatimie o Tobie, Jezu: „**Jego obecność** w nas odnawia tajemnicę i wezwanie płonącego krzewu, tego samego, który niegdyś przyciągnął uwagę Mojżesza na górze Synaj i który nie przestaje fascynować ludzi świadomych istnienia w nas szczególnego światła, które płonie, ale nas nie spala (por. Wj 3,2-5). My sami jesteśmy tylko nędznym krzakiem, na który spłynęła chwała Boża. **Jemu należy się wszelka chwała**, my zaś winniśmy pokornie wyznawać naszą nicość i ulegle słać Boże plany, które się wypełnią, gdy «Bóg będzie wszystkim we wszystkich» (por. 1Kor 15,28). (1:04)

W Następnie Benedykt XVI ukazał Maryję jako wzór dla nas w miłowaniu Ciebie, o Jezu, mówiąc: „Niedoścignioną służebnicą tych planów jest Maryja Panna ... **Naśladujmy Maryję** ... Najważniejsze jest staranie, aby Bóg znów był obecny w świecie ... **Nie chodzi o jakiegokolwiek boga, ale o Boga**, ... którego oblicze poznajemy w miłości doprowadzonej aż do końca (por. J 13,1) **w Jezusie Chrystusie ukrzyżowanym i zmartwychwstałym**”⁵. (0:47)

W **Pieśń: Upadnij na kolana – 1. zwrotka** (0:26)

J O Ukochany Zbawicielu! Dziś, gdy w Polsce trwa rok duszpasterski, ukierunkowany na nawrócenie i pokutę, bardzo pragniemy przeprosić Ciebie za rozpowszechnione nieposłuszeństwo w praktykowaniu kultu Niepokalanego Serca Maryi, nieposłuszeństwo polegające przede wszystkim na odejściu od **miłowania Boga na wzór Maryi** i przepraszania Boga za wszystkie grzechy, a w szczególności sposób za grzechy wymierzone w Ciebie, dającego siebie z miłości w tajemnicy Najświętszego Sakramentu. Przepraszamy za nas samych i za te wszystkie osoby, na których ciążył i ciąży

⁵ Por. Benedykt XVI, *U stóp Pani Fatimskiej składam problemy świata i nadzieje ludzkości. Przemówienie w Kaplicy Objawień po błogostawieństwie świec*, „L'Osservatore Romano. Wydanie polskie” 7 (2010), s. 17. zobacz:

http://www.opoka.org.pl/biblioteka/W/WP/benedykt_xvi/przemowienia/portugalia_fatima-ob_12052010.html

obowiązek kierowania kultem Bożym zgodnie z objaśnieniami Stolicy Apostolskiej jako prawomocnej władzy Twojego Kościoła, Arki naszego zbawienia. (1:16)

J **Pieśń: *Upadnij na kolana – 2. zwrotka* (0:26)**

P Nasz Zbawicielu! Zdajemy sobie sprawę, że biskup diecezji Leiria, do której należy Fatima, zatwierdzając 13. października 1930 r. roku objawienia Maryi, za prawdziwe uznał tylko objawienia z 1917 roku, nie zaś te, które Łucja miała później, również nie te, które Łucja miała w czerwcu tego samego 1930 roku, a które radykalnie zaważyły na jej niepełnym rozumieniu kultu maryjnego. Znając objawienie dane Łucji w czerwcu 1930 roku odnośnie nabożeństwa pierwszych sobót, biskup nie uznał jego prawdziwości, a w kilka miesięcy później, to jest w październiku tego samego roku, zatwierdził jedynie objawienia z 1917 roku. (1:08)

D Ukochany Zbawicielu! Pamiętamy, że biskup Leirii w 1930 roku nie włączył nabożeństwa pierwszosobotniego do objawień fatimskich. Dopiero dziewięć lat później upublicznił to nabożeństwo, ale, co trzeba nam mocno wziąć do serca, nie w formie usilnie przedkładanej mu przez Łucję, mianowicie nie w formie ukazanej jej w czerwcu 1930 roku, to jest nie w formie ukierunkowanej na zadośćczynienie za zniewagi wobec tajemnicy Niepokalanego Serca Maryi. (0:49)

D **Pieśń: *Upadnij na kolana – 3. zwrotka* (0:26)**

Ł Ukochany Zbawicielu! Na podstawie opublikowanych dokumentów biskupa Leirii pragniemy przejąć się do głębi i innym tę prawdę przekazywać, że biskup w wyniku kanonicznego badania objawień danych Łucji, Franciszkowi i Hiacyncie zdobył w 1930 roku pewność, że nie wolno mu zatwierdzić wszystkiego, co siostra Łucja uważała za objawione jej po 1917 roku. Biskup w 1930 roku zatwierdził wyłącznie objawienia z 1917 roku, a nie późniejsze. (0:48)

A Zdajemy sobie sprawę, o Jezu, że Łucja była wewnętrznie przekonana, że Ty sam objawiłeś jej w czerwcu 1930 roku, iż uratujesz świat, jeśli tylko podejmiemy kult Niepokalanego Serca Maryi w formie pierwszosobotniego zadośćczynienia za pięć rodzajów zniewag, wymierzonych w tajemnice Niepokalanego Serca. O tym pisała w 1940 roku do Ojca Świętego Piusa XII, jednakże nie otrzymała potwierdzenia prawdziwości swojego przekonania. Dlaczego Łucja nie potrafiła zrezygnować ze swojego prywatnego przekonania? (0:55)

Z Łucja uważała, że kiedyś Stolica Apostolska zaakceptuje je jako dane przez Boga. Łucja jednak myliła się, gdyż od początku i biskup miejsca i sama Stolica Apostolska w innym kierunku niż ona prowadzili rozumienie objawień fatimskich. Jej doświadczenie pomaga nam zrozumieć, że nie wszystko to, o czym jesteśmy bardzo mocno wewnętrznie przekonani, musi być prawdą. Jej doświadczenie poucza nas, że zawsze musimy zdobywać się na ofiarę z własnych przekonań, jeśli Kościół naucza nas inaczej. **(0:54)**

J Pragniemy pamiętać, o Zbawicielu, że Biskup Leirii ogłosił, że Maryja w 1917 roku przyszła tak, jak przychodzili prorocy w Starym Testamencie, i jak prorok – w imieniu Boga a nie w imieniu własnym – przyszła prosić o przeproszenie Boga a nie Jej samej. Pragniemy pamiętać, o Zbawicielu, że Biskup Leirii ogłosił, iż Maryja przyszła jako Matka zatroskana o los swoich dzieci, które **obrażają Boga** grzechami i wskutek tego idą na zatracenie. **(0:48)**

W Pragniemy pamiętać, o Zbawicielu, że biskup autorytatywnie ogłosił, że Maryja przyszła prosić o zadośćczynienie za wszelkie grzechy, bo każdy z nich jest obrażaniem Boga. Dlatego też w liście pasterskim, zatytułowanym „Boża Opatrzność”, który skierował do wszystkich diecezjan w 1930 roku, zatwierdzając objawienia z 1917 roku, napisał o konieczności podjęcia modlitwy i pokuty **za wszelkie grzechy, a w szczególności za grzechy cielesne**. Napisał on wówczas tak: **(0:51)**

A „**Pani... podkreśliła konieczność modlitwy i pokuty, aby wojna się skończyła; z powagą przekazała, że nasz Pan jest ogromnie zagniewany z powodu grzechów ludzi, nade wszystko grzechów ciała...**”⁶. W duchu tego pasterskiego pouczenia pragniemy teraz odmawiać Różaniec Święty. **(0:30)**

⁶ Por. A. M. Martins, R. Fox (red.), Documents on Fatima & Memoirs of Sister Lucia, third edition, Alexandria, 2002, p. 285-291.

Por. też: *Divine Providence. List pasterski José Alves Correia da Silva, biskupa Leirii, odnośnie oficjalnego uznania kultu Naszej Pani z Fatimy 13. października 1930 r.* Tłumaczenie z języka angielskiego W. Kosek:

http://www.adoracja.bielsko.opoka.org.pl/Divine_Providence_Fatima_1930PL.html